

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

16543 *Reial decret llei 20/2026, de 29 de juliol, pel qual s'estableixen mesures urgents de protecció laboral i social enfront dels incendis forestals.*

I

El canvi climàtic constitueix un dels principals factors d'increment de la freqüència, la intensitat i la virulència dels incendis forestals, circumstància que preveu expressament la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, que imposa als poders públics la incorporació de mesures d'adaptació davant dels seus efectes en el disseny i l'execució de les polítiques públiques.

Així mateix, la planificació estratègica del Sistema Nacional de Protecció Civil identifica els incendis forestals entre els riscos naturals la incidència i la gravetat dels quals continuaran previsiblement augmentant, i exigeix una resposta pública integral que permeti afrontar no només les conseqüències sobre les persones, els béns i el medi ambient, sinó també els efectes sobre el desenvolupament de l'activitat econòmica i les relacions laborals.

Durant la campanya anual de perill alt d'incendis forestals de 2026, s'han produït en diversos punts del territori nacional un nombre important d'incendis que revesteixen una gravetat especial i que han donat lloc a la declaració de situacions operatives de nivell 1, 2 i 3 d'acord amb els plans especials de protecció civil corresponents davant del risc d'incendis forestals. El dia 23 de juliol de 2026, el ministre de l'Interior va declarar l'emergència d'interès nacional mitjançant l'Ordre INT/748/2026, de 23 de juliol, per la qual es declara l'emergència d'interès nacional al territori de la Comunitat de Madrid i a la província d'Àvila a conseqüència dels incendis forestals, motivada, per primera vegada en la història d'Espanya, per incendis forestals, concretament pels originats al territori de la comunitat autònoma de Madrid i a la província d'Àvila. Posteriorment, l'emergència es va estendre a la província de Toledo mitjançant l'Ordre INT/762/2026, de 25 de juliol, per la qual s'amplia a la província de Toledo l'àmbit territorial de la declaració d'emergència d'interès nacional declarada per l'Ordre INT/748/2026, de 23 de juliol, per la qual es declara l'emergència d'interès nacional al territori de la Comunitat de Madrid i a la província d'Àvila a conseqüència dels incendis forestals.

Aquests incendis forestals estan provocant evacuacions obligatòries, restriccions d'accés a determinades zones, pèrdua o inutilització temporal d'habitatges, béns i efectes personals, i una alteració substancial de les condicions ordinàries de vida de la població afectada.

En aquest context, és necessari adoptar mesures extraordinàries que permetin a les persones treballadores atendre les conseqüències immediates derivades de l'emergència sense que això comporti perjudicis en la seva relació laboral.

L'excepcionalitat de la situació determina que nombroses persones treballadores hagin d'afrontar actuacions inajornables relacionades amb l'evacuació dels seus habitatges, la recuperació de béns i efectes personals indispensables, la realització de tràmits administratius imprescindibles o l'atenció i cura de familiars afectats per l'emergència.

Tot i que l'ordenament laboral ja preveu determinats drets d'absència vinculats a situacions de força major o a la impossibilitat d'accedir al centre de treball per decisions de les autoritats competents, la singularitat d'aquesta emergència d'interès nacional fa necessari establir un règim extraordinari que atengui amb agilitat necessitats específiques no plenament cobertes per la regulació general.

En particular, és necessari garantir una protecció quan les persones treballadores no puguin accedir al seu domicili habitual a conseqüència de les mesures adoptades per les autoritats competents, que els impedeixin recuperar els béns o efectes personals indispensables per acudir a la feina o desenvolupar la prestació laboral, així com quan hagin d'atendre les actuacions derivades directament de l'evacuació, la recuperació o el condicionament de l'habitatge o assumir deures de cura ocasionats per l'emergència.

Per a això, es configura una nova prestació extraordinària per emergència extrema que ha de garantir la protecció econòmica de les persones treballadores afectades.

Les mesures que conté aquest Reial decret llei responen, per tant, a la necessitat de garantir que les persones treballadores puguin atendre les conseqüències immediates de l'emergència i complir les obligacions personals i familiars que se'n deriven, i evitar que aquestes circumstàncies, completament alienes a la seva voluntat, repercutixin negativament en la seva relació laboral. Amb això s'incorpora la dimensió laboral a la resposta integral que els poders públics han d'oferir davant d'una situació de protecció civil de gravetat extraordinària.

En aquest context, és necessari preveure mesures addicionals que garanteixin una atenció suficient i minimitzin els efectes de la pèrdua salarial quan la impossibilitat de reincorporació al lloc de treball no es pugui atendre mitjançant els drets i les mesures que ja preveu el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, o, si escau, una vegada exhaurits aquests.

Així mateix, es preveuen les adaptacions necessàries per garantir l'aplicació de determinades mesures a les persones sòcies treballadores i sòcies de treball de les cooperatives, atenent les especialitats derivades del seu règim jurídic i assegurant un nivell de protecció equivalent al de les persones treballadores per compte d'altri.

D'altra banda, cal establir mesures en matèria de Seguretat Social, encaminades a fer front als impactes econòmics i socials originats per aquests incendis forestals.

En primer lloc, atès l'impacte especial que la paralització de la seva activitat té en el seu desenvolupament professional i econòmic, s'estableix la possibilitat que els treballadors autònoms que cessin totalment o parcialment, de manera definitiva o temporal, en la seva activitat a causa de les situacions que descriu aquest Reial decret llei als municipis afectats puguin sol·licitar la prestació per cessament d'activitat sense haver d'acreditar el requisit d'un període mínim de cotització ni l'existència de força major.

En segon lloc, les empreses titulars de codis de compte de cotització amb domicili de l'activitat als municipis afectats que hagin tingut o tinguin impedit o limitat el desenvolupament normal de la seva activitat, i a les quals s'autoritzi un expedient de regulació temporal d'ocupació, poden sol·licitar exempcions en la cotització a la Seguretat Social de les persones treballadores que tinguin les seves activitats suspeses o reduïdes a conseqüència dels incendis a què es refereix aquest Reial decret llei.

Finalment, la situació descrita també ha donat lloc a greus obstacles en relació amb els serveis notariais i registrals, i la incidència excepcional dels incendis forestals en els partits judicials d'Àvila, Arenas de San Pedro, Talavera de la Reina, Torrijos, Navalcarnero, San Lorenzo de El Escorial i Nules ha generat dificultats objectives per al desenvolupament normal de l'activitat judicial i per al compliment dels terminis processals per part de la ciutadania i dels professionals, la qual cosa justifica l'adopció d'una mesura extraordinària de suspensió d'aquests terminis amb la finalitat de salvaguardar el dret fonamental a la tutela judicial efectiva.

II

La norma consta de quatre capítols, compostos per nou articles, quatre disposicions addicionals, una disposició transitòria i tres disposicions finals.

El capítol preliminar recull les disposicions generals, amb un article 1 que concreta l'objecte i l'àmbit d'aplicació, centrat en les empreses i les persones treballadores

afectades pels incendis forestals que han donat lloc o que poden donar lloc a l'adopció de mesures de protecció civil que afectin la població, com ara evacuacions, restriccions d'accés, confinaments o altres de naturalesa anàloga.

El capítol I fa referència a les mesures de caràcter laboral.

L'article 2 crea una prestació extraordinària per emergència extrema.

L'article 3 estableix els requisits de la prestació extraordinària.

L'article 4 regula un permís per morts per causes relacionades amb els incendis.

L'article 5 fixa les garanties i la tutela judicial dels drets regulats a la norma.

El capítol II fa referència a les mesures en matèria de Seguretat Social.

L'article 6 disposa mesures aplicables a les persones treballadores per compte propi.

L'article 7 recull exempcions en la cotització a la Seguretat Social i per conceptes de recaptació conjunta.

El capítol III conté mesures en matèria notarial i registral, en els articles 8 i 9, respectivament.

La disposició addicional primera regula l'aplicació de les mesures al personal del sector públic.

Les disposicions addicionals segona, tercera i quarta estableixen, respectivament, la suspensió dels terminis processals del 27 al 31 de juliol de 2026, normes especials en relació amb el termini del deure de sol·licitar el concurs i la suspensió dels terminis de prescripció i caducitat.

Finalment, la disposició transitòria única estableix l'àmbit temporal de les mesures, mentre que les disposicions finals primera, segona i tercera regulen, respectivament, el títol competencial, les facultats de desplegament i l'entrada en vigor de la norma.

III

En les mesures i actuacions que integren aquest Reial decret llei concorren, per la seva naturalesa i finalitat, les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsit habilitant per a l'aprovació d'aquest tipus de normes.

L'article 86 de la Constitució espanyola permet al Govern dictar decrets llei en cas de necessitat urgent i extraordinària, sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats al títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

En aquest sentit, el Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta situació d'extraordinària i urgent necessitat es pot deduir «d'una pluralitat d'elements», entre els quals hi ha «els que queden reflectits en l'exposició de motius de la norma» (STC 6/1983, de 4 de febrer). Per la seva banda, entre la situació d'extraordinària i urgent necessitat que habilita l'ús del Reial decret llei i les mesures que conté hi ha d'haver una «relació directa o de congruència».

D'altra banda, l'extraordinària i urgent necessitat d'aprovar aquest Reial decret llei s'emmarca en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3), i aquesta decisió es tradueix en una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC de 30 de gener de 2019). Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que, en cap cas, aquest Reial decret llei constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4; 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

Per això, el Reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que la finalitat que justifica la legislació d'urgència sigui, tal com ha exigint reiteradament el Tribunal Constitucional (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 3), subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que, per raons difícils de preveure,

requereixi una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, especialment quan la determinació d'aquest procediment no depèn del Govern.

Perquè concorri el pressupòsit de necessitat extraordinària i urgent, la jurisprudència de l'alt tribunal exigeix, d'una banda, «la presentació explícita i raonada dels motius que ha tingut en compte el Govern per aprovar-la», és a dir, el que s'ha denominat la situació d'urgència, i, de l'altra, «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per atendre-la» (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4, i 61/2018, de 7 de juny, FJ 4).

La necessitat extraordinària i urgent de les mesures que s'adopten en aquesta norma deriva, tal com s'ha detallat anteriorment, de la situació a què s'enfronten les persones treballadores afectades pels incendis, que requereix l'aprovació immediata de mesures de protecció. Tot això, en la línia que ha seguit sempre el Govern quan s'han produït successos d'aquesta magnitud i gravetat, com va ser el 2021 arran de l'erupció del volcà de Cumbre Vieja, a l'illa de La Palma, o amb la greu depressió aïllada en nivells alts de l'any 2024, que va afectar diversos territoris del nostre país.

Finalment, també cal destacar que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

En aquest sentit, i pel que fa a la prohibició d'afectació als drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats al títol I de la Constitució espanyola, la doctrina constitucional consolidada es resumeix en l'STC 139/2016, de 21 de juliol (FJ 6), «1r) (...) aquest Tribunal ha rebutjat una interpretació extensiva d'aquest límit que suposaria el buidatge de la figura del decret llei, i el fa "inservible per regular amb més o menys incidència qualsevol aspecte relatiu a les matèries incloses en el títol I de la Constitució"; 2n) La clàusula restrictiva s'ha d'entendre de manera que no es redueixi al no-res la figura del decret llei, de manera que el que es prohibeix constitucionalment és que es reguli un règim general d'aquests drets, deures i llibertats o que vagi en contra del contingut o dels elements essencials d'alguns d'aquests drets (STC 111/1983, de 2 de desembre, FJ 8, confirmada per altres de posteriors); 3r) El Tribunal no s'ha de fixar únicament en la manera com es manifesta el principi de reserva de llei en una determinada matèria, sinó que ha d'examinar si hi ha hagut 'afectació' pel decret llei d'un dret, deure o llibertat regulat al títol I CE, cosa que exigeix tenir en compte la configuració constitucional del dret, deure o llibertat afectat en cada cas i fins i tot la seva ubicació sistemàtica en el text constitucional i la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti (...)» (STC 182/1997, FJ 7; 189/2005, FJ 7, i 83/2014, FJ 5).

Pel que fa al règim de les comunitats autònomes, es tracta d'un límit que la doctrina del Tribunal Constitucional ha considerat de manera flexible i finalista, de manera que, com sintetitza l'STC 23/1993, de 21 de gener (FJ 2):

«... cal tenir en compte que l'article 86.1 de la CE utilitza un terme, "règim de les comunitats autònomes", més extens i comprensiu que el mer d'"estatuts d'autonomia", per la qual cosa aquesta expressió s'ha d'interpretar, com ha dit l'STC 29/1986, "en el sentit que el decret llei no pot afectar el règim constitucional de les comunitats autònomes, inclosa la posició institucional que els atorga la Constitució".

D'aquest "règim constitucional" en formen part els estatuts, que no poden ser alterats per un decret llei, però també s'hi inclouen altres lleis estatals atributives de competències, que formen part del bloc de constitucionalitat, així com les lleis atributives de competència de l'article 150.1 de la CE, les lleis d'harmonització de l'article 150.3 i les lleis orgàniques a què es refereix l'article 150.2 de la CE. Per tant, el Decret llei no pot regular objectes propis de les lleis que, d'acord amb l'article 28.1 de la LOTC, hagin estat aprovades, dins del marc constitucional, per delimitar les competències de l'Estat i de les diferents comunitats autònomes o per regular o harmonitzar l'exercici de les competències d'aquestes.

Més enllà d'aquest "règim constitucional", el camp normatiu dels decrets llei es correspon amb la competència legislativa de l'Estat, no hi ha cap obstacle constitucional perquè el Decret llei, en l'àmbit de la competència legislativa que correspon a l'Estat, pugui regular matèries en què una comunitat autònoma tingui competències, però en les quals incideixi una competència legislativa de l'Estat, sempre que aquesta regulació no tingui com a finalitat atribuir competències o delimitar positivament l'esfera de competències de les comunitats autònomes».

Les mesures que inclou aquest Reial decret llei no afecten «la posició institucional de les comunitats autònomes», ni delimiten «de manera directa i positiva les competències que aquestes tenen atribuïdes»; i es dicten «en l'àmbit propi de les competències» estatals (per totes, STC 145/2023, de 25 d'octubre, FJ 4).

En definitiva, per raó del seu objecte i finalitat i pel context d'urgència i d'exigència temporal en què es dicta la norma, es pot concloure que es respecten els pressupòsits i els límits que estableix l'article 86.1 de la Constitució espanyola.

IV

Aquest Reial decret llei compleix els principis de bona regulació que conté l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La norma respon a la necessitat d'articular mesures laborals i de Seguretat Social que permetin fer front als incendis que han donat lloc a la declaració d'emergència d'interès nacional.

És eficaç perquè identifica clarament les finalitats perseguides per assolir el seu objectiu –permetre determinades absències de la feina, modificacions i reduccions de jornada– i incorpora fórmules que permeten assolir-lo.

És proporcional, ja que es limita a regular els aspectes imprescindibles perquè es pugui assolir el seu objectiu, sense que hi hagi altres mesures menys restrictives dels drets o que imposin menys obligacions a les persones destinatàries.

Pel que fa al principi de seguretat jurídica, la norma estableix clarament els límits que s'han d'aplicar i, en particular, és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic nacional i genera un marc normatiu estable, previsible, integrat, clar i cert.

De la mateixa manera, la norma compleix el principi d'eficiència, atès que la seva aplicació no imposa càrregues administratives innecessàries i s'ha vetllat en tot moment per la racionalització en la gestió dels recursos públics. En aquest sentit, el projecte permet assolir els objectius amb el menor nombre d'efectes indesitjats i fent un ús òptim dels recursos aplicats.

A més, compleix el principi de transparència, ja que identifica clarament la seva finalitat i ofereix una explicació completa del seu contingut.

Els incendis esmentats han generat la situació d'extraordinària i urgent necessitat habilitant per recórrer al Reial decret llei que preveu l'article 86 de la Constitució espanyola, i aquesta norma és l'opció més adequada i pertinent, justificada per raons d'interès general i amb unes finalitats clares i determinades.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.5a, 6a, 7a i 17a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat, respectivament, les competències exclusives en matèria d'administració de justícia; legislació processal i mercantil; legislació laboral, sens perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes; i de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sens perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la ministra de Treball i Economia Social, del ministre de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts i de la ministra d'Inclusió, Seguretat

Social i Migracions, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de juliol de 2026,

DISPOSO:

CAPÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret llei té per objecte adoptar mesures laborals, de Seguretat Social i en l'àmbit notarial i registral, extraordinàries i urgents, adreçades a les persones treballadores i a les empreses per a les quals presten serveis, quan es trobin afectades per incendis forestals que donin lloc a l'adopció de mesures de protecció civil que afectin la població, com ara evacuacions, restriccions d'accés, confinaments o altres de naturalesa anàloga, fins que conclogui la campanya anual de perill alt d'incendis forestals de l'any 2026.

2. S'entenen inclosos en l'àmbit d'aquesta norma tots els municipis situats a les zones afectades pels incendis a què fa referència l'apartat 1.

3. El capítol I és aplicable a totes les persones treballadores i empreses per a les quals presten serveis, quan el domicili habitual de la persona treballadora es trobi en algun dels municipis afectats pels incendis que s'indiquen a l'apartat anterior.

No obstant això, quan les conseqüències en un dels municipis hagin afectat persones treballadores o empreses fora d'aquests, aquestes mesures són aplicables amb independència de la localitat on es trobi el domicili de les persones treballadores, en els termes de l'article 2.2 i 3.

Les mesures que preveu el capítol I també són aplicables a les relacions laborals de caràcter especial la regulació de les quals es remeti, pel que fa al règim de permisos, al text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre.

Finalment, les mesures del capítol I són aplicables quan els drets i les mesures laborals que preveu la normativa vigent no permetin donar una cobertura adequada a les situacions que regula aquesta norma.

CAPÍTOL I

Mesures de caràcter laboral

Article 2. *Suspensió del contracte i prestació extraordinària per emergència extrema.*

1. Si, a conseqüència dels incendis forestals que descriu l'article 1, les persones treballadores es troben en alguna de les situacions que preveu l'apartat 2, tenen dret a suspendre el seu contracte de treball i a sol·licitar la prestació extraordinària per emergència extrema. Aquesta prestació té naturalesa de prestació contributiva per desocupació i es regeix pel que disposa el títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, amb les especialitats que preveu aquesta norma.

2. Les situacions de les persones treballadores motivades pels incendis que poden donar lloc a la suspensió del contracte i a sol·licitar la prestació són les següents:

a) La impossibilitat d'accedir al domicili habitual a conseqüència de les ordres d'evacuació, de les restriccions d'accés o de qualsevol altra mesura adoptada per les autoritats competents, en el marc de la situació d'emergència, quan això impedeixi a la persona treballadora recuperar els béns o efectes personals indispensables per acudir a la feina o desenvolupar la prestació laboral, i sempre que sigui impossible treballar a distància.

b) L'obligació de dur a terme tasques de trasllat, neteja o condicionament del domicili habitual o de recuperació d'estris i altres efectes personals, fins que es disposi d'una solució habitacional estable i adequada, així com la realització dels tràmits per obtenir documents oficials o públics que només es puguin dur a terme presencialment per part de la persona treballadora, quan aquestes tasques i tràmits s'hagin de dur a terme durant la jornada de treball.

c) L'atenció als deures de cura derivats dels incendis respecte del cònjuge, la parella de fet o el parent fins al segon grau per consanguinitat o afinitat, incloent-hi el familiar consanguini de la parella de fet, així com de qualsevol altra persona diferent de les anteriors que convisqui amb la persona treballadora al mateix domicili. S'entén que concorren deures de cura quan es produeixi alguna de les situacions següents:

1r Que sigui necessària la presència de la persona treballadora per atendre alguna de les persones indicades en aquesta lletra que, per raons d'edat, malaltia o discapacitat, necessiti cura personal i directa a conseqüència directa dels incendis.

2n Que les decisions adoptades per les autoritats competents, motivades pels incendis forestals o pels seus efectes, impliquin el tancament de centres educatius o de qualsevol altra naturalesa que proporcionin cura o atenció a la persona respecte de la qual concorrin deures de cura.

3r Que la persona que, fins aleshores, s'hagués encarregat habitualment de la cura o l'assistència directa del cònjuge o parent fins al segon grau de la persona treballadora no ho pugui continuar fent per causes justificades relacionades directament amb els incendis.

La situació que preveu aquesta lletra s'aplica a cadascuna de les persones progenitores o cuidadores.

3. Les situacions que preveu la lletra c) de l'apartat anterior produeixen igualment efectes a l'efecte de la suspensió del contracte i del reconeixement de la prestació extraordinària per emergència extrema quan els familiars de la persona treballadora resideixin en algun dels municipis inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret llei o quan el deure de cura derivi de les conseqüències dels incendis forestals produïts en aquests municipis.

Article 3. *Requisits de la prestació extraordinària per emergència extrema.*

1. La sol·licitud de suspensió del contracte ha de ser comunicada per la persona treballadora a l'empresa de manera expressa, i s'ha d'acompanyar la documentació acreditativa de trobar-se en algun dels supòsits que preveu aquesta norma.

2. Rebuda aquesta sol·licitud l'empresa ha d'expedir el certificat d'empresa i l'ha de trametre al Servei Públic d'Ocupació Estatal a través de l'aplicació Certific@, com a màxim, l'endemà de rebre aquesta sol·licitud.

3. La persona treballadora pot sol·licitar la prestació al Servei Públic d'Ocupació Estatal dins del mes següent a la data de suspensió del contracte. Sol·licitada la prestació fora d'aquest termini, és denegada. La prestació neix a partir del dia de la data efectiva de la suspensió del contracte.

4. A l'efecte de l'accés a la prestació extraordinària, les persones amb el contracte suspès es consideren en situació legal de desocupació.

5. Així mateix, es considera situació legal de desocupació derivada d'emergència extrema la que, en les mateixes situacions que preveu l'article 2, impedeixi la prestació habitual de serveis a les persones sòcies treballadores o sòcies de treball de cooperatives enquadrades en el règim general de la Seguretat Social o en algun dels règims especials que protegeixin la contingència de desocupació, sempre que aquestes situacions estiguin acreditades degudament davant la cooperativa per la persona.

6. No s'exigeix cap període mínim d'ocupació cotitzada necessari per accedir a la prestació.

7. La base reguladora de la prestació és la resultant de calcular la mitjana de les bases dels últims 180 dies cotitzats o, si no n'hi ha, del període de temps inferior immediatament anterior a la situació legal de desocupació, en la relació laboral suspesa.

8. La quantia de la prestació es determina aplicant a la base reguladora el percentatge del 70%. No obstant això, són aplicables les quanties màximes i mínimes que preveu l'article 270.3 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en funció de la mitjana de les hores treballades en la feina afectada per la suspensió del contracte.

9. Aquesta prestació extraordinària és incompatible amb qualsevol feina per compte d'altri i per compte propi.

10. No és aplicable el que estableix l'últim paràgraf de l'article 269.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social a les prestacions que es percebin durant el període en què els treballadors estiguin afectats per les mesures que preveu aquest Reial decret llei.

11. La durada de la prestació extraordinària està limitada a la durada de les situacions que la justifiquen, de les que preveu l'article 2, amb un màxim de quatre mesos. L'esgotament d'aquesta prestació no genera dret als subsidis per desocupació que regulen els articles 274 i 280 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

12. Si la persona beneficiària inicia, durant la percepció d'aquesta prestació extraordinària, una prestació d'incapacitat temporal o de naixement, adopció, guarda amb finalitats d'adopció o acolliment, percep la prestació d'incapacitat temporal o la prestació per naixement i cura del menor, i se suspèn la prestació extraordinària. La persona treballadora ha de comunicar al Servei Públic d'Ocupació Estatal i a l'empresa qualsevol modificació de les condicions inicials i, en tot cas, la finalització de les situacions de l'article 2, quan aquesta es produeixi abans dels quatre mesos, i l'empresa ha de reincorporar la persona treballadora en les mateixes condicions de què gaudia abans del període de suspensió.

13. L'accés a aquesta prestació no implica, a cap efecte, el consum de les cotitzacions efectuades prèviament.

14. Durant el període de suspensió del contracte de treball i de percepció de la prestació extraordinària, el Servei Públic d'Ocupació Estatal ha d'ingressar les cotitzacions a la Seguretat Social que corresponguin a l'aportació de la persona treballadora i no hi ha obligació de cotitzar per l'aportació empresarial. El període de percepció de la prestació extraordinària es considera situació assimilada a l'alta.

15. La Inspecció de Treball i Seguretat Social pot verificar el compliment del que estableix aquest Reial decret llei, als efectes que preveu el capítol III del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

Article 4. *Permís per defunció.*

1. La durada del permís de l'article 37.3.b bis) del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors per defuncions degudes a causes relacionades amb els incendis que indica l'article 1 s'estén des del fet causant fins als cinc dies hàbils següents al del sepeli.

2. La durada del permís de l'article 83.2.b) de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, per defuncions degudes a causes relacionades amb els incendis que indica l'article 1 s'estén des del fet causant fins als cinc dies hàbils següents al del sepeli.

Article 5. *Garanties i tutela judicial dels drets.*

1. L'adopció de qualsevol mesura desfavorable per a la persona treballadora derivada de l'exercici dels drets que preveu aquest capítol es qualifica de nul·la.

2. Els conflictes que es puguin generar per l'aplicació d'aquest Reial decret llei s'han de resoldre per la jurisdicció social mitjançant el procediment que estableix l'article 139 de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social. L'exercici dels drets que preveu aquest capítol es considera exercici de drets de conciliació.

CAPÍTOL II

Mesures en matèria de Seguretat Social

Article 6. *Mesures per a les persones treballadores per compte propi.*

1. Les persones treballadores autònomes incloses en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar i en el sistema especial per a treballadors per compte propi agraris que, tenint coberta la contingència de cessament d'activitat o acollint-se a la reducció de la cotització que preveu l'article 38 *ter* de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom, cessin totalment o parcialment, de manera definitiva o temporal, en la seva activitat als municipis a què es refereix l'article 1.2, poden sol·licitar la prestació per cessament d'activitat que preveu l'article 331.1.b) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, sense que sigui necessari aportar documents que acreditin l'existència de força major.

Les persones treballadores autònomes que no hagin exercit l'opció que preveu l'article 83.1.b) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social han de presentar, per tenir dret a aquesta prestació, la sol·licitud davant d'una mútua col·laboradora amb la Seguretat Social, i s'entén que, des d'aquest moment, s'ha exercit l'opció que preveu l'article esmentat, amb efectes des del primer dia del mes en què es tingui dret a la prestació extraordinària per cessament d'activitat. Juntament amb la sol·licitud de la prestació, han de formalitzar l'adhesió corresponent amb aquesta mútua, que ha d'incloure la cobertura de les contingències professionals, la incapacitat temporal per contingències comunes i la prestació per cessament d'activitat que fins aleshores tinguessin cobertes amb l'Institut Nacional de la Seguretat Social i amb el Servei Públic d'Ocupació Estatal.

En el reconeixement de la prestació, que es du a terme per les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social o per l'Institut Social de la Marina amb caràcter provisional i amb efectes econòmics de 22 de juliol de 2026, o des de la data en què es produeixi efectivament el cessament d'activitat a conseqüència dels incendis a què es refereix aquest Reial decret llei, no s'exigeix l'acreditació de la impossibilitat de desenvolupar l'activitat, sens perjudici que l'òrgan gestor requereixi posteriorment al beneficiari que aportï aquesta acreditació, cosa que es pot fer a partir de l'1 de gener de 2027.

2. El temps durant el qual es percebin prestacions per cessament d'activitat en aplicació del que disposa aquest article no es computa a l'efecte de consumir els períodes màxims de percepció que estableix l'article 338 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

3. Es considera complert, a l'efecte de poder accedir a la prestació per cessament d'activitat, el requisit del període mínim de cotització de dotze mesos compresos en els vint-i-quatre mesos immediatament anteriors a la situació de cessament d'activitat, que preveu l'article 338 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

4. Aquesta prestació per cessament d'activitat, en qualsevol de les modalitats, es pot estendre durant un període de fins a quatre mesos.

En el supòsit del cessament d'activitat total definitiu, esgotada la durada màxima establerta, es pot percebre, si es reuneixen els requisits exigits, la prestació que preveu amb caràcter ordinari l'article 331.1.b) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

5. Aquesta prestació és inembargable i tampoc no pot ser objecte de compensació amb altres prestacions de la Seguretat Social percebudes indegudament.

6. Així mateix, les persones treballadores per compte propi incloses en qualsevol règim de la Seguretat Social que estiguessin gaudint d'alguna bonificació o reducció en les quotes a la Seguretat Social que preveu la Llei 20/2007, d'11 de juliol, i que estiguin percebent la prestació per cessament d'activitat que preveu aquest article, amb baixa en el règim corresponent, no perden el dret a accedir a les bonificacions o reduccions en la quota pel temps que hagués quedat pendent de gaudi, sempre que sol·licitin l'alta immediatament després de la finalització de la prestació.

Article 7. *Exempcions en la cotització a la Seguretat Social i per conceptes de recaptació conjunta.*

1. Les empreses titulars de codis de compte de cotització amb domicili d'activitat als municipis a què es refereix l'article 1.2, que hagin tingut o tinguin impedit o limitat el desenvolupament de la seva activitat normalitzada, a les quals s'autoritzi un expedient de regulació temporal d'ocupació regulat a l'article 47.5, 6 i 7 de l'Estatut dels treballadors, tenen dret als beneficis extraordinaris que preveu aquest article, en els termes que regulen els apartats següents.

2. Les empreses a què es refereix l'apartat 1 es poden beneficiar, respecte de les persones treballadores que tinguin les seves activitats suspeses o reduïdes, pels períodes i percentatges de jornada afectats per la suspensió o reducció, d'una exempció del 100 per cent de l'aportació empresarial a què es refereix l'article 153 *bis* del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, per contingències comunes, professionals i conceptes de recaptació conjunta, respecte de les quotes meritades els mesos d'agost a novembre de 2026.

3. El procediment i els requisits per a l'aplicació de l'exempció de quotes a què es refereix aquest article són els que estableix la disposició addicional quaranta-quatre del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

CAPÍTOL III

Mesures en l'àmbit notarial i registral

Article 8. *Mesures en l'àmbit notarial.*

1. Els notaris han de prestar assessorament notarial gratuït a les persones afectades pels incendis a què fa referència aquest Reial decret llei, a fi de localitzar i recuperar la documentació destruïda, facilitar la prova documental de drets existents i donar solució a altres dificultats.

2. Els degans dels col·legis notariais afectats han d'habilitar els notaris del seu territori que considerin necessaris a fi de prestar el seu servei a les zones afectades pels incendis situades en l'àmbit territorial del col·legi respectiu, i indicar, si escau, la població en què tindran oberta la notaria.

3. La Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública, amb la sol·licitud prèvia dels degans dels col·legis notariais afectats, pot habilitar notaris d'altres col·legis notariais que ho sol·licitin voluntàriament, als efectes de l'apartat anterior.

4. La competència dels notaris habilitats s'estén a tot el territori del col·legi notarial al qual hagin estat assignats amb l'objecte d'autoritzar o intervenir instruments la finalitat dels quals sigui pal·liar els danys ocasionats pels incendis, i la seva competència comprèn, per tant, únicament i exclusivament els fets, actes i negocis jurídics relacionats amb aquest episodi. Les actes telemàtiques urgents de protocol·lització de fotografies dels danys soferts mitjançant el procediment excepcional habilitat a la Seu Electrònica Notarial no meriten drets aranzelaris.

5. Els notaris habilitats, mentre duri l'habilitació, tenen la residència a la població designada en el nomenament i estan sota la dependència jeràrquica del degà del col·legi notarial corresponent.

6. Pel que fa les habilitacions efectuades, i pel temps de la seva durada, les juntes directives del col·legi respectiu al qual pertanyi el notari habilitat han de fer les adaptacions necessàries en el règim de substitucions a fi que no quedi desatesa la notaria de procedència d'aquests.

Les adaptacions a què es refereix el paràgraf anterior subsisteixen mentre la junta directiva no acordi el contrari o les modifiqui.

7. Els documents que autoritzin en els casos d'habilitació, si així ho acorda la junta directiva del col·legi notarial corresponent, s'incorporen a un protocol especial, a un llibre registre especial i als llibres indicadors corresponents. Aquests llibres i la resta de

documents que integrin l'arxiu, una vegada finalitzada l'actuació, queden dipositats a l'Arxiu General de Protocols del districte al qual pertanyi el municipi.

8. El Consell General del Notariat col·labora amb els col·legis notariais afectats i amb els notaris habilitats i, si escau, els pot facilitar mitjans tecnològics i econòmics.

Article 9. *Mesures en l'àmbit registral.*

1. El Col·legi de Registradors de la Propietat, Mercantils i de Béns Mobles d'Espanya ha d'emetre gratuïtament notes de localització de patrimoni immobiliari o d'altres béns o drets inscrits quan els seus titulars hagin perdut la documentació.

2. El Col·legi Oficial de Registradors de la Propietat i Mercantils d'Espanya ha de publicar al Geoportal Registradors informació gràfica específica que contingui:

- a) L'àmbit territorial georeferenciat afectat per l'emergència.
- b) Identificació de finques amb base gràfica inscrita incloses en l'àrea afectada.
- c) Identificació gràfica de finques sobre parcel·lari cadastral que associïn dades que en permetin la geolocalització.

3. El Geoportal Registradors ha de contenir la totalitat de les finques registrals geolocalitzades del territori nacional. D'altra banda, el Portal Registral d'Emergències ha de publicar les finques registrals geolocalitzades compreses en l'àmbit territorial georeferenciat afectat per qualsevol emergència declarada i publicada en aquest Portal.

Disposició addicional primera. *Aplicació al personal del sector públic.*

Les situacions que preveu l'article 2 es consideren força major als efectes de la justificació d'absències d'acord amb la regulació que sigui aplicable en matèria de jornada i horaris al personal del sector públic. L'extensió del permís per defunció que preveu l'article 4 és igualment aplicable al personal al servei de les administracions públiques, d'acord amb la figura regulada en la seva normativa específica aplicable.

Disposició addicional segona. *Suspensió de terminis i actuacions processals.*

1. Se suspenen els termes i se suspenen i interrompen els terminis que preveuen les lleis processals per a tots els ordres jurisdiccionals als òrgans judicials amb seu als partits judicials d'Àvila, Arenas de San Pedro, Talavera de la Reina, Torrijos, Navalcarnero, San Lorenzo de El Escorial i Nules, del 27 al 31 de juliol de 2026.

2. En l'ordre jurisdiccional penal, la suspensió i interrupció no s'apliquen als procediments d'habeas corpus, a les actuacions encomanades als serveis de guàrdia, a les actuacions amb detingut, a les ordres de protecció, a les actuacions urgents en matèria de vigilància penitenciària i a qualsevol mesura cautelar en matèria de violència sobre la dona o els menors.

Així mateix, en fase d'instrucció, el jutge o tribunal competent pot acordar la pràctica de les actuacions que, pel seu caràcter urgent, siguin inajornables.

3. En relació amb la resta d'ordres jurisdiccionals, la interrupció a què fa referència l'apartat primer no és aplicable als supòsits següents:

a) El procediment per a la protecció dels drets fonamentals de la persona que preveuen els articles 114 i següents de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, ni a la tramitació de les autoritzacions o ratificacions judicials que preveu l'article 8.6 de la Llei esmentada.

b) Els procediments de conflicte col·lectiu i per a la tutela dels drets fonamentals i les llibertats públiques que regula la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.

c) L'autorització judicial per a l'internament no voluntari per raó de trastorn psíquic que preveu l'article 763 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

d) L'adopció de mesures o disposicions de protecció del menor que preveu l'article 158 del Codi civil.

4. Els professionals el domicili professional o particular dels quals es trobi en els partits judicials que preveu l'apartat 1 poden al·legar aquesta circumstància davant del tribunal competent per sol·licitar, de manera excepcional, la suspensió de terminis o vistes. L'òrgan judicial pren la decisió que correspongui de conformitat amb el que disposen els articles 134.2 i 188 de la Llei d'enjudiciament civil, segons correspongui.

5. No obstant el que disposen els apartats anteriors, el jutge o tribunal pot acordar la pràctica de qualsevol actuació judicial que sigui necessària per evitar perjudicis irreparables en els drets i interessos legítims de les parts en el procés.

Disposició addicional tercera. *Termini del deure de sol·licitud de concurs.*

1. Fins a l'aixecament de la suspensió dels terminis processals a què es refereix la disposició addicional segona, el deutor que es trobi en situació d'insolvència actual i el domicili del qual es trobi als partits judicials d'Àvila, Arenas de San Pedro, Talavera de la Reina, Torrijos, Navalcarnero, San Lorenzo de El Escorial o Nules no té el deure de sol·licitar la declaració de concurs o l'obertura d'un procediment especial. Fins que no transcorrin dos mesos a comptar des de l'aixecament de la suspensió, els jutges no han d'admetre a tràmit les sol·licituds de concurs necessari que s'hagin presentat durant aquesta situació d'insolvència o que es presentin durant aquests dos mesos. Si s'ha presentat sol·licitud de concurs voluntari, aquest s'ha d'admetre a tràmit, amb preferència, encara que sigui de data posterior.

2. Tampoc té el deure de sol·licitar la declaració de concurs, durant la suspensió dels terminis processals, el deutor el domicili del qual es trobi als partits judicials d'Àvila, Arenas de San Pedro, Talavera de la Reina, Torrijos, Navalcarnero, San Lorenzo de El Escorial o Nules que hagi presentat a la Secció Mercantil del Tribunal d'Instància competent per a la declaració de concurs la comunicació de l'obertura de negociacions amb els creditors per assolir un pla de reestructuració o de continuació o hagi sol·licitat l'homologació d'un pla de reestructuració, encara que hagi vençut el termini a què es refereix l'article 611 del text refós de la Llei concursal, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2020, de 5 de maig.

Disposició addicional quarta. *Suspensió de terminis de prescripció i caducitat.*

Els terminis de prescripció i caducitat de qualsevol acció i dret corresponents a les persones el domicili de les quals radiqui als partits judicials d'Àvila, Arenas de San Pedro, Talavera de la Reina, Torrijos, Navalcarnero, San Lorenzo de El Escorial o Nules, o que s'hagin d'exercir amb caràcter imperatiu en aquests partits judicials, queden suspesos durant el termini de suspensió dels terminis processals a què es refereix la disposició addicional segona.

Disposició transitòria única. *Àmbit temporal de les mesures.*

1. Sens perjudici del que estableixen les disposicions addicionals segona a quarta, el que estableix aquest Reial decret llei produeix efectes respecte dels fets causants a partir del 22 de juliol de 2026, amb independència de la data d'entrada en vigor que indica la disposició final tercera.

2. Les mesures que preveu aquesta norma continuen sent aplicables encara que els incendis s'hagin extingit, sempre que es mantingui la circumstància que va motivar cada mesura, d'acord amb aquesta norma.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.5a, 6a, 7a i 17a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat, respectivament, les

competències exclusives en matèria d'administració de justícia; legislació processal i mercantil; legislació laboral, sens perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes; i de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sens perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes.

Disposició final segona. *Facultats de desplegament.*

1. El Govern i les persones titulars dels diferents departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

2. S'habilita la persona titular de la Direcció General del Servei Públic d'Ocupació Estatal per dictar les resolucions que siguin necessàries per establir les especialitats procedimentals necessàries per a la gestió de les prestacions per desocupació, de conformitat amb l'article 129.4 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

29 de juliol de 2026.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN